

★

Не раз нагадую ті дни,
Коли ми враз гуляли,—
І в самоті не раз вони
Відрадою ми стали.

Немов листки два на воді,
Так ми в житті зійшлися,
Но серця наші молоді
Навіки враз зрослися.

Заскоро розділила нас
Рука могуча долі,
Но нашої приязні весь час
Не ослабить ніколи.

Згадай же й ти часом мене!
Я згадую тя тоже,—
А нині враз прийми мое
Сердечнее: «Щасть боже!»